Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 721 (6155) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 10 noiembrie 1969

O înfrîngere (totuși) onorabilă a rugbyștilor noștri

ROMÂNIA B — FRANȚA B 12-18

ROMANIA B : Marinescu ; Braga, Călărașu, Sabău, Peter ; Giugiuc, Mateescu ; Prosi, Pop, Fugigi ; Dărăban, Postolache ; Drăgulescu, Mircea, Ciornei ; FRANȚA B : Magois ; Quérilhac, Dourthe, Lux, Sillières ; Barthez, Dumartin ; Rossignol, Carrére, Darbos ; Dauga, Estève ; Bergamasco, Dargelès, Lasserre.

Arbitri : la centru Geoffrey Fenn (Marea Britanie), ajutat la tușă de Charles Durand (Franța) și Theodor Witting (România).

Au înscris, în ordine, Giugiuc (d.g. min 28), Drăgulescu (inc. min 38), Quérilhac (inc. min 41), Fugigi (l. p. min 45), Carrére (inc. min 50), Barthez (tr.), Carrére (inc. min 57), Barthez (tr.), Fugigi (inc. min. 60), Barthez (inc., tr. min 69).

Iată că acum, după epuizarea dificilului test pe care l-a reprezentat partida găzduită de stadionul Dinamo, se poate răspunde la întrebări care au frămîntat, mult timp, rugbyul românesc : avem sau nu capacitatea de a alcătui încă o selecționată de nivel apropiat reprezentativei ? avem sau nu suficientă profunzime în „obvalul" românesc pentru a angaja simultan două confruntări ? avem sau nu jucători apți de a lua locul, în caz de nevoie, „senatorilor de drept" din echipa A ? în fine — avem sau nu jucători cu calități care să le permită, prin antrenament adecvat, atingerea unei valori care să ne justifice eventualul acces în „înalta societate" a rugbyului internațional ? Iată o serie de întrebări cărora li se poate da același răspuns, și anume afirmativ, iar aceasta în pofida înfrîngerii, în pofida faptului că „XV"-le secund al Românici părea a avea la îndemînă o victorie pe cît de nescontată, pe atît de prețioasă în fața unei formații cuprinzînd, fără exagerare, stele de primă mărime de pe firmamentul rugbyului mondial.

Este drept, poate că multora dintre cei ce au urmărit partida fie din tribune, fie la televizor, regretul de a nu fi obținut un scor mai apropiat, ba poate chiar o victorie, poate să li se pară că acest răspicat răspuns afirmativ pe toată linia cuprinde o doză de exagerare. Trebuie însă să se țină cont de valoarea ieșită din comun a majorității rugbyștilor oaspeți care au evoluat în echipa secundă a Franței, de unanima lor dorință de confirmare sau de afirmare, de imensul decalaj de experiență competițională dintre francezi și români, în sfîrșit, (sau, de fapt, în primul rînd...) de evident slaba bază numerică a sportului cu balonul oval din țara noastră.

În orice caz, pentru moment este ora cronicii propriu-zise, urmînd ca învățămintele-concluzii ale partidei să fie abordate cu alt prilej. Cum s-a ajuns la acest scor final ?

Încă din primele minute, „secunzii" români arată că nu sînt copleșiți de faima adversarilor, reușind să mențină, atît în teren, cît și pe tabela de marcaj, un echilibru exprimînd aspectul de tatonaj reciproc al jocului. Ce e drept, lucru care avea să iasă în evidență abia după pauză, francezii au fost aceia care s-au orientat mai greu pe plan tactic, nereușind să-și impună certa superioritate tehnică (și chiar fizică). Totuși, oaspeții au fost aceia care au pus mai des în pericol buturile adverse, dar apărarea echipei române s-a aflat permanent la post și contraatacurile care luminau din cînd în cînd jocul (cam încîlcit în această perioadă) au arătat că gazdele erau puse pe fapte mari. Și într-adevăr, un atac puternic al românilor s-a soldat cu o grămadă ordonată la 5 m de buturile franceze, înaintarea noastră a cîștigat balonul și Giugiuc a executat un drop-goal ca la carte : ROMÂNIA B—FRANȚA B 3—0 !

Reacția francezilor nu s-a lăsat așteptată și, minute în șir, apărarea românilor a fost din nou intens

G. RUSSU-ȘIRIANU

(Continuare în pag. a 4-a)

CAMPIONATELE REPUBLICANE DE CROS

● CONCURENȚI MULȚI ● SURPRIZE ȘI CONFIRMĂRI

Datorită marelui număr de concurenți (peste 230) startul în cursa juniorilor mari a trebuit să fie dat pe Șoseaua Nordului, evident mai largă decît restul traseului.

Aproape 1000 de concurenți, din toate colțurile țării, au luat ieri startul în cele 7 curse ale campionatelor republicane de cros, ultima competiție oficială a anului 1969.

Junioare mici : Pe primul loc — VIORICA JITARU

Cînd este vorba de o competiție de atletism rezervată junioarelor mici (15—16 ani), mai cu seamă una de cros, se găsesc destul de puțini specialiști care să se încumete să dea un pronostic asupra ordinii sosirii. Nu cunoaștem pronosticurile care s-au făcut pentru cursa junioarelor mici de ieri, dar sîntem pe deplin convinși că nimeni nu s-a gîndit că Viorica Jitaru, puștoaica aceasta de 13 ani din comuna Treisteni, ar putea cîștiga titlul de campioană națională. Și totuși, Viorica Jitaru a reușit să-și dozeze bine eforturile, a atacat cu curaj la momentul oportun și a trecut prima linia de sosire. Viorica Jitaru este elevă a antrenorului Mircea Enache și face parte din centrul județean de atletism din Treisteni, comună în apropierea Cîmpinei.

Rezultate : 1. Viorica Jitaru (Viforul Treisteni), 2. El. Sălăgean (Șc. sp. Oradea), 3. Dorina Rusu (Șc. sp. Bacău) ; **echipe :** 1. Lic. Govora 41 p, 2. Șc. sp. M. Ciuc 43 p, 3. Viforul Treisteni 44 p.

Juniori mici : FRANCISC MOSTIȘ

Băimăreanul Mostiș, elev al antrenorului Ferdinand Moscovici, fost campion al curselor lungi, a obținut o spectaculoasă victorie la capătul celor 2500 m. Francisc Mostiș a dominat cursa cu deplină autoritate, anunțîndu-se un alergător cu frumoase perspective.

Rezultate : 1. Fr. Mostiș (CSO B. Mare), 2. D-tru Mihăilescu (Farul C-ța), 3. Ion

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 2-a)

DINAMO BUCUREȘTI A CÎȘTIGAT CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HALTERE PE ECHIPE

ORADEA, 9 (prin telefon). Cea de a XVI-a ediție a campionatului național de haltere pe echipe s-a încheiat cu o mare surpriză. Contrar așteptărilor echipa Steaua nu a mai cucerit titlul deoarece a fost penalizată cu 23 de puncte, pentru că unul din concurenți (V. Rusu) nu a luat startul ! Astfel, primul loc a revenit halterofililor de la DINAMO BUCUREȘTI care au totalizat 36 p, față de 40, cîte au realizat sportivii de la **Steaua**. În continuare clasamentul se prezintă astfel : **3. C.S.M. Cluj** 44 p, **4. S. N. Constanța** 47 p, **5. Rapid** 49 p, **6. Dacia Oradea** 68 p, **7. Progresul Buc.** 73 p, **8. Olimpia Buc.** 86 p, **9. Dunărea Galați** 87 p, **10. Universitatea Iași** 100 p, **11. Steagul roșu Brașov** 103 p, **12. Electromotor Timișoara** 103 p. Iată primii clasați, pe categorii, în ziua a doua a campionatului : **75 kg** (22 concurenți) 1. V. Tudor (S. N. Constanța) 370 kg, 2. V. Davidoiu (Steaua) 367,5 kg, 3. S. Letea (S. N. Constanța) 350 kg ; **82,5 kg** (17 concurenți) 1. St. Pintilie (Dinamo) 410 kg, 2. Gh. Mîinea (Petrolul) 392,5 kg, 3. V. Cato (CSM Cluj) 375 kg ; **90 kg** (16 concurenți) 1. M. Cristea (Steaua) 420 kg, 2. Gh. Teleman (Dinamo) 412,5 kg, 3. L. Oprean (Olimpia) 400 kg ; **110 kg** (16 concurenți) 1. Spiridon Herghelegiu (C.S.M. Cluj) 432,5 kg, 2. C. Popescu (Steaua) 430 kg, 3. O. Pop (C.S.M. Cluj) 392,5 kg ; **+110 kg** (10 concurenți) 1. Gh. Mincu (Dinamo) 455 kg, 2. I. Vlădăreanu (Olimpia) 415 kg, 3. N. Băncilă (Rapid) 370 kg. La această categorie V. Deac (C.S.M. Sibiu) a stabilit un nou record republican de juniori la aruncat cu 132,5 kg. Concursul național de culturism a revenit lui A. Dumitrescu (Electromotor) la categoria 1,68 m și lui Gh. Dumitru (Rapid) la cat. peste 1,68 m.

ILIE GHIȘA-coresp. principal

Drăgulescu, în plină șarjă, de o manieră tipică mai degrabă liniilor dinapoi, se înaripă spre buturile franceze fără a putea fi oprit !

Foto : V. BAGEAC

MOTOCROSIȘTII DE LA STEAUA — CAMPIONI LA TOATE PROBELE!

Campionatul național de motocros pe anul 1969 s-a încheiat ieri cu succesul alergătorilor de la Steaua, toate cele trei titluri puse în joc fiind cucerite de motocicliștii militari. Îndrumați de antrenorul **Gh. Ioniță**, cîndva și el un valoros motociclist, steliștii s-au detașat de la o etapă la alta. Pentru **Ștefan Chițu** și **Petre Paxino** — scăpați de orice griji — ultimele întreceri desfășurate duminică după-amiază pe traseul de la Pantelimon au însemnat un galop de sănătate. Stăpîni pe mașini, acești doi oameni de bază ai lotului reprezentativ au dovedit o bună pregătire tehnică și fizică de-a lungul celor 4 etape ale campionatului. **Ștefan Chițu**, lider din etapa inaugurală, și **Petre Paxino**, care a preluat șefia în duminica următoare, au reușit, cu economie de mijloace, să domine cursele, cucerind simpatia publicului din Brașov, Tg. Jiu, Cîmpina și București.

Dintre ceilalți seniori, **Aurel Ionescu** (Steaua), **Otto Stefani, Adam Crișbai** (Steagul roșu Brașov), **Florian Ștefan** (Locomotiva Ploiești) și

Tr. IOANIȚESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

CE-AR FI, DACĂ...

Orice înfrîngere afectează profund. Provoacă scurte momente de furie la colerici, la cei pe care-i știm pătimași, sau clipe de deznădejde, de îndoială, paralizante, poate, la sentimentali. Oricum, acumularea de insatisfacție provocată de un rezultat, chiar dacă el nu are prin felul în care a fost obținut sau prin amploarea cifrelor o amprentă categorică, definitorie valoric, ridică totuși o barieră morală greu de suportat și de escaladat.

Paradoxal, dar tocmai în sport, adică în acel domeniu în care momentul revanșei, în fond al posibilității de reabilitare, apare în mod precis calendaristic și nu printr-un joc al întîmplării, înfrîngerile au de cele mai multe ori, în afara efectelor afective, și urmări administrative sau organizatorice. Nu o dată se aud, în asemenea situații, sentințe de genul : **„Desființăm echipa !"**, **„Concediem antrenorul !"**, **„N-avem valoare ! Degeaba cheltuim banii..."** sau **„Mîine toată lumea la ședință ! Vorbim noi, atunci..."** Cuvinte grele, care lovesc ca piatra, amplificînd consecințele și așa dureroase ale unei înfrîngeri, cuvinte care probează implacabil cît de repede se uită că sportul, prin însăși definiția lui, exclude posibilitatea victoriilor infinite, că activitatea competițională reprezintă o înlănțuire de confruntări, niciodată identice și întotdeauna oferind o singură cunună de lauri. Doar UNA singură !

Și iată o poveste cu tîlc în acest sens. Echipa de hochei pe gheață Dinamo București n-a apărut de prea mulți ani pe lista de onoare a acestui sport. Cu alte cuvinte, este încă o formație necoaptă, deși nu de puține ori a dar (și a cîștigat !) bătălii sportive dificile. „Nașii" au vrut însă ca de la primii pași acest prunc să alerge ca... Jim Hines ! Uitînd morala fabulei ai cărei eroi sînt o broască și un bou, ei au adăugat artificial la primul nucleu al echipei un lot de „condotieri" din Miercurea Ciuc și apoi au aruncat în luptă o serie de elemente tinere, de proveniențe diferite, nu întotdeauna atașate sufletește acestui vechi și mare club bucureștean. Rezultatul nu putea fi altul decît o formație valoric bună, dar moral fragilă, extrem de fragilă. Biciuită psihic de mereu aceleași sloganuri (**„Sîntați cei mai buni ! Trebuie să cîștigați !"**), acest hibrid a explodat virulent după două înfrîngeri, provocînd cunoscutele și gravele abateri de pe patinoarul „23 August". A urmat, puțin cam tîrziu, adică abia după cel de al doilea conflict, o suită de măsuri lucide, logice : s-a renunțat la „condotieri" și au fost promovați alți jucători tineri, mai legați de clubul și orașul pe care îl reprezintă.

Pornită pe alt făgaș, evident nu cel al cuceririi titlului de campioană, în noua ediție a campionatului, Dinamo București a pierdut cîteva meciuri. Pentru orice om competent în ale hocheiului o astfel de situație era previzibilă. Nu însă și pentru cei ce cred că în sport victoria și numai ea reprezintă totul. Așa că s-a și auzit o primă sentință : **„Ce-ar fi să mutăm echipa la Brașov ? Pînă se rodează..."** Ce-ar fi ? O catastrofă ar fi !

Așa că, în concluzie : ce-ar fi dacă nu s-ar mai prelungi tragedia acestei formații, prin alte și neinspirate măsuri administrative ? Sau, mai bine spus : ce s-ar întîmpla dacă echipa de hochei Dinamo București ar fi lăsată să se împlinească optimist, așa cum o anunță perspectiva eșalonului liniar de care dispune ?

Călin ANTONESCU

Campionatul național de hochei

STEAUA, LIDER AUTORITAR DUPĂ PRIMA MANȘĂ

BRAȘOV, 9 (prin telefon). **Pe patinoarul artificial din Poiana Brașov a luat sfîrșit ieri prima manșă a campionatului național de hochei, urmînd ca întrecerea să se reia, în primăvară, la București, după disputarea campionatului mondial. Iată scurte relatări de la partidele ultimei zile.**

TIRNAVA — I.P.G.G. 2—0 (0—0, 1—0, 1—0)

A marcat : Tarcsi (min. 39 și 57 — șut de penalizare) ; au arbitrat M. Hușanu și C. Bănică.

Joc de mare uzură, încheiat cu victoria mai puțin scontată dar pe deplin meritată a echipei din Odorheiul Secuiesc. Gheața necorespunzătoare (moale) a influențat desfășurarea partidei, care promitea un spectacol de calitate. S-a jucat destul de nervos (22 minute de penalizări) atît datorită mizei jocului (care hotăra lanterna roșie a clasamentului), cît și condițiilor precare care n-au permis conducerea pucului și mînuirea crosei în mod normal.

AVÎNTUL — AGRONOMIA 8—3 (3—0, 3—1, 2—2)

Au marcat : Eașa (min. 18, 21), I. Szabo (min. 20), Csiser (min. 31), Jere (min. 35), Mihoc (min. 36, 54) și Kraus (min. 48) pentru Avîntul, Gáll (min. 22), Kozan (min. 43), Texe (min. 46) pentru Agronomia ; au arbitrat St. Peter și C. Bănică.

După un debut promițător în care studenții — agresivi — i-au blocat pe harghiteni în treimea lor de joc, ei au cedat încet, încet terenul și pasul, evoluînd lent, lipsiți de insistență și angajament. Meciul lor de aseară, fără coordonate tactice, a scos în evidență nu numai oboseala tuturor jucătorilor dar și carențele lor de patinaj.

Nici Avîntul n-a strălucit. Meritul său este că printr-un plus de experiență a știut să profite de momentele de derută ale studenților și să marcheze. Este drept, hocheiștii din Miercurea Ciuc au fost mai vioi, mai elastici în apărare și atac, dar mobilitatea jucătorilor nu a putut ascunde, totuși, lipsa de legătură, acea țesătură invizibilă care transformă un grup de oameni într-o echipă.

STEAUA — DINAMO 5—4 (1—2, 1—2, 3—0)

Joc deosebit de frumos, în care băieții lui Flamaropol au pus toată mintea și inima în atacuri pline de fantezie și neprevăzut. Dinamo și-a jucat șansa cu toată convingerea în primele două reprize, țesînd un covor de pase peste care Steaua, surprinsă, a călcat incomod, stîngaci și moale. Condusă de un adversar în vervă, care a păstrat inițiativa, și a avut de partea sa și șansa, Steaua s-a regăsit abia în ultima treime a meciului, printr-un joc tactic, de atragere a adversarului în cursă. Dinamo, epuizată, lipsită de dinamismul finalului, a cedat partida, spre dezamăgirea tribunelor. Au marcat : Varga (min. 6), Fodorea (min. 24 și 53), Szabo (min. 52) și Biro (min. 57), respectiv Făgăraș (min. 2), Huțanu (min. 18 și 40), Boldescu (min. 32). Arbitri : C. Sgincă și M. Prezneanu.

Mihai BÎRA
Carol GRUIA

IERI, LA BRAȘOV LOTUL A — STEAGUL ROȘU 1-1 (0-1)

BRAȘOV, 9 (prin telefon, de la trimisul nostru). Profitînd de timpul însorit și dornici să-i vadă la lucru pe tricolori cu o săptămînă înaintea decisivei partide cu Grecia, cîteva mii de brașoveni au luat drumul stadionului Municipal, închizînd televizoarele la puține minute după primele secvențe varșoviene.

În tribune, pierdut printre spectatorii localnici se află și Humis, fostul centru înaintaș al Venusului, și, actualmente, antrenor al echipei naționale de juniori a Greciei. Cînd, ce să vadă „Cuștica" ? Angelo Niculescu a trimis pe gazon următorul „11" : Ghiță — Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan, Mocanu, Ghergheli, Radu Nunweiller, Domide, Dobrin, Dumitrache, Grozea.

Unde erau ceilalți tricolori-titulari ? Lîngă noi, în tribună, se afla, de exemplu, fundașul Deleanu (care acuză o ușoară întindere), iar Răducanu et comp. (care aveau să-și facă intrarea abia după pauză) stăteau cuminți pe banca rezervelor unde după aproximativ 15 minute de joc avea să ia loc și Dobrin înlocuit cu Tufan. Pitești eanul era, se pare, încercat de o criză de lumbago. În speranța că doctorul Dumitru Tomescu ni-l va restitui în timp util, nouă, tuturor, pe valorosul internațional (așa cum de altfel, a reușit și cu Dumitrache, indisponibil înaintea partidei cu Portugalia) să vedem ce s-a întîmplat pe teren.

La început, Steaua roșu mai omogenă, mai degajată în joc, deține o ușoară superioritate teritorială fără ca cei din atac să-l solicite pe Ghiță cu mingi mai dificil de apărat. Pe partea cealaltă, lotul A se regăsește mai greu, poate și pentru motivul că, la mijlocul terenului, Ghergheli și Radu Nunweiller acționează confuz, întîrziind pasa spre linia întîi. Golul stegarilor (din min. 23) are la bază o greșeală a adversarului : Sătmăreanu trimite balonul lui... Jamaischi, acesta îl prelungește imediat lui Györfi (scăpat singur pe culoarul lui Sătmăreanu), care șutează în Ghiță, ieșit pentru a micșora unghiul ; mingea ricoșează la Gane care o plasează în poartă, nestingherit. După gol, selecționabilii au inițiativa mai mult, leagă ceva mai ușor ca pînă atunci, creîndu-și o serie de ocazii. La una din ele (min. 38), Grozea trimite din apropiere în bară.

La reluare, Angelo Niculescu operează o serie de modificări în formație, trimițînd în teren pe Răducanu (în locul lui Ghiță), Dinu (în locul lui Radu Nunweiller), Dembrovschi (în locul lui Domide), și Lucescu (în locul lui Tufan).

Acum aspectul jocului se schimbă, cei de la lot

G. NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

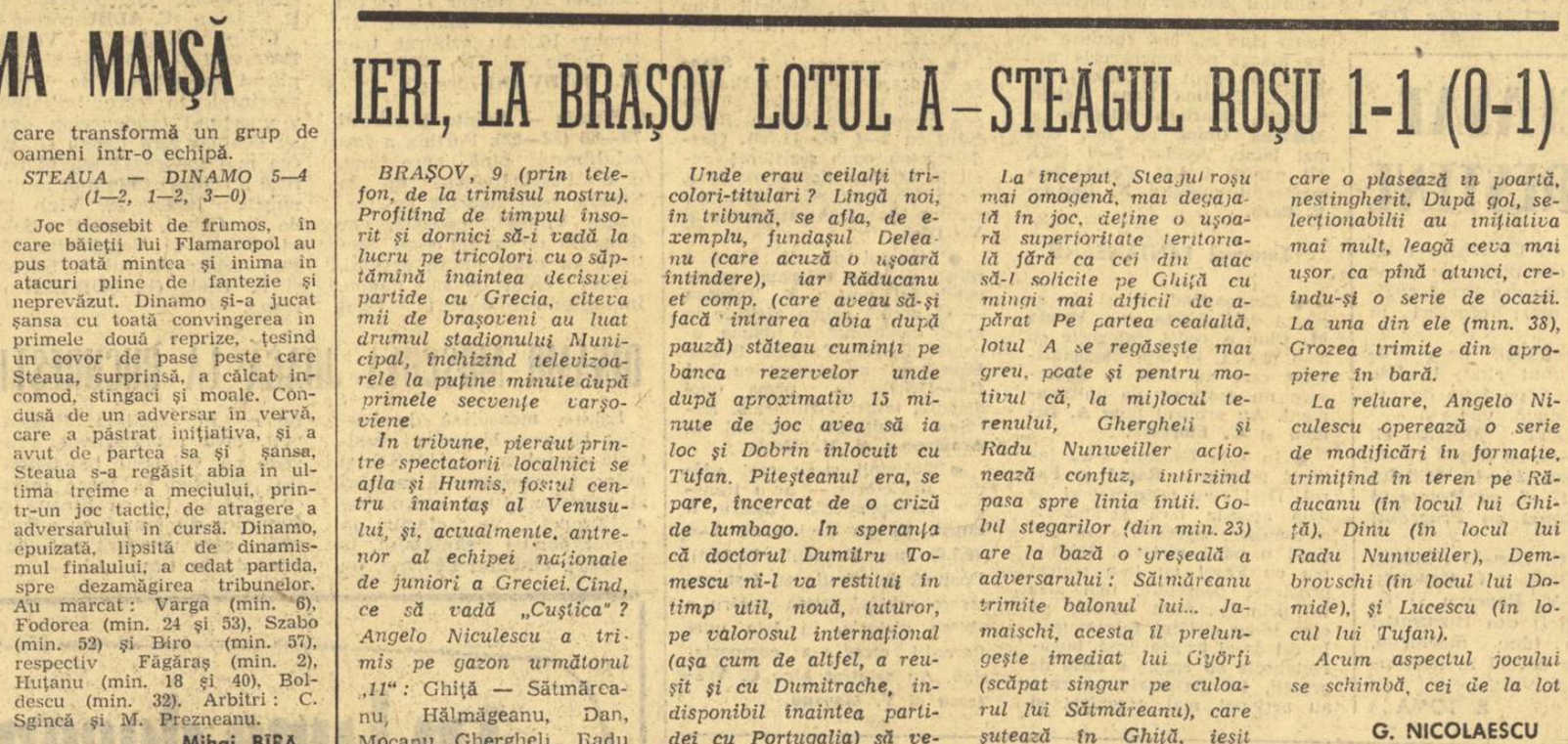

Dumitrache în acțiune ! Fundașul central al echipei Steagul roșu, Jenei, a ajuns prea tîrziu... Față din meciul de verificare susținut de lotul reprezentativ la Brașov

Foto : A. NEAGU